

మంటలు

ఖండవిల్లిసాంబశివరెవు

డోరికి మూడు కిలోమీటర్ల దూరాన గల 'రాణీ'మహల్లో ఉన్నది నాగేశ్వర్రావు ఆఫీసు. ఆ మహల్ చాలా పెద్దదే - కాని కొన్ని గదుల పై కప్పులు కూలిపోతున్నాయి. కొన్నిటికి పళ్ళూడిపోతున్నట్లు ఇటికలు ఉడిపోతున్నాయి - అందులో ఆ ఆఫీసు ఎందుకు పెట్టారో ఎవరికి తెలియదు.

నాగేశ్వర్రావు ఆ భూతబంగళాలో చిరాగ్గా తిరుగుతున్నాడు - అయిదు అయ్యేనరికి బీర్యాల్లోకి కాగితాలు, పైళ్ళు తోసేసి పేబిళ్ళు క్షీను చేసేసి, స్టాఫ్ ఒక్కొక్కరు మెల్లగా ఇళ్ళకు జారుకుంటున్నారు. వాళ్ళను చూస్తూ, నిట్టూరుస్తూ, బీడి ముట్టించేడు నాగేశ్వర్రావు.

చుట్టూ చూశాడు... ఆఫీసు స్వీపరు తనకంటే నయం... ఉదయం వచ్చి చకచకా తుడిచేసి విసురుగా వెళ్ళిపోతుంది... ఎవరేం పని చెప్పినా చెయ్యదు... తను వదిన్నరకు వచ్చేడు. అయిదు దాటిపోయినా కదలలేకపోతున్నాడు. గుమాస్తాలు చాలామంది ఎప్పుడో వెళ్ళిపోయారు. ఇంటి వసులు చేసుకుందుకు నమయం దొరక్క నతమత మవుతున్నాడు.

బోనులో ఉన్న పులిలా తిరుగుతున్నాడు. ఆఫీసు గడియారం ఆరు కొట్టింది.

శిశుకాలం కావడంచేత పెందరాళే చీకటి పడింది. చలిగాలి ప్రారంభమైంది.

తన ఇల్లు ఎంతో దూరాన ఉంది... ఈ చలిగాల్లో ఆ డెక్కూ సైకిలుమీద ఇంటికి వెళ్ళడం అంటే ప్రాణాంతకంగా ఉంది. మళ్ళారు కొనాలని అనుకోవడం తప్ప కొనలేకపోతున్నాడు...

ఎప్పటికప్పుడు ఏదో అనుకోని ఖర్చు - పై కస్రీలులేని ఉద్యోగం... దొరగారికి జీవుంది - మానేజరుగారికి హెండా మోటరు బై కుంది - బిల్లుల గుమాస్తాలకు లూనాలు, టీ. వీ. ఎస్.లు ఉన్నాయి... అందరికన్నా అతి దురదృష్టవంతుడు తను...

"ఓయ్ నాగేశ్వర్రావు..." మానేజరు అరిచేడు - "చిత్తం సార్..."

"ఉన్నావా?"

"ఉండక చస్తానా సార్..."

"ఉన్నావో, ఉదాయించావో అన్న అనుమానం..." మూలిగేడు.

"తమరు అలా అనుమానిస్తూ ఉండకండి... అనుమానం పెనుభూతం సార్..." బాధగా అన్నాడు నాగేశ్వర్రావు.

"చీకటి బాగా పడిందో?"

"అరు దాటింది కదండీ..."

"ఓయ్ నాగేశ్వర్రావు... ఎల్. ఎ. క్యూ ఒకటి వచ్చి పడింది నెత్తిమీదికి..."

"క్యూ లేని దెక్కడ సార్... బియ్యానికి క్యూ... కిరననాయిలకి క్యూ... గాస్ కి క్యూ... సినిమా టిక్కెట్లకి క్యూ... కరెంటు బిల్లులకు క్యూ... చచ్చిపోతున్నాం నర్..."

"చూడూ..."

"సార్..."

"శ్మశానాలను ఎవ్వరు చేయరాదని 1922లో బ్రిటిషువాడు జి. జి. వే. జారీ చేశాట్ట..."

"శ్మశానాల్లో మన వాళ్ళు గృహ నిర్మాణాలు చకచకా చేసిపారేస్తున్నారు సార్... ఇప్పుడు..."

"ఆ జి. జి. వే. మీద అసెంబ్లీలో గౌరవ నభ్యుడు ఒక చిన్న ప్రశ్న వేశాట్ట..."

"చిన్న దయినా, పెద్దదయినా ప్రశ్న ప్రాణాంతకమే సారూ..."

"మనకు సంబంధం లేకపోయినా మన శాఖకి కూడా ఆ యక్ష ప్రశ్న వంపించేరు... ఆ సంబంధిత పైలుని వెతికి పిలక వట్టుకుని లాక్కురావాలోయ్..."

నాగేశ్వర్రావు గుండెలు గుభేలు మన్నాయి.

"సంబంధిత పైలు 1922 సంవత్సరంది - అంటే దానికి మా నాన్న వయస్సు ఉందన్నమాట. ఈ రాత్రి దాన్ని వట్టుకోవడం చాలా కష్టం సార్... రేపు వెతికి ఇస్తాను..."

"రేపటివరకు టైము ఎక్కడ చచ్చిందోయ్ దేవుడా?... ఇదేవి టనుకున్నావో? ఎల్. ఎ. క్యూ! వక్కలో బల్లెం... డెక్కలో ఎపెండిసైటిస్సు... ఇరవై నాలుగు గంటలే వ్యవధి... ఆలస్యం చేస్తే చస్తాం... రనప్... రనప్" అంటూ కమ్మి యుళిపిస్తున్నాడు మానేజరు.

నాగేశ్వర్రావు బావురు మన్నాడు నిశ్శబ్దంగా... పైలు తేకపోతే ప్రాణాలు చచ్చరించేస్తాడు మానేజరు. రికార్డు రేకుల మీదికి ఎక్కి వెతకాలంటే ఒంట్లో శక్తి లేదు. గ్రహశక్తి, గృహశక్తి శరీరశక్తి ఒక్కలాగే ఏడిపిస్తున్నాయి -

"పరమేశ్వరా... పాపభంజనా... పాపిమాం..."

నాగేశ్వర్రావుకు ఆనందబాష్పాలు జలజలాలాయి.

"ఉనురు ఉత్తినే పోదు గురూజీ" అన్నాడు మానేజరు వినకుండా.

కరెంటు అంతటా పోయింది. ఆఫీసంతా అంధకారబంధురంగా ఉన్నది.

"మానేజరుగారూ... కరెంటు పోయింది సార్!"

"పోయినందుకు సంతపిస్తున్నావ్ అంతేనా?"

"లేదు సార్... చాలా దుఃఖిస్తున్నానండీ."

"గొప్పవాడివే..."

"అలా పొగడకండి సార్... ఆయు క్షీణం..."

"చూడూ... కరెంటు వచ్చేవరకు ఉండి పైలు వెతికి ఇచ్చి అప్పుడే నువ్వు ఆఫీసు నుంచి కదలాలి... అండర్స్టాండ్" అని వార్నింగు ఇచ్చాడు మండిపోతూ...

"అన్నీ అండర్స్టాండులే..." అని లోపల లోపల గొణుక్కుంటూ బయటికి వచ్చేశాడు నాగేశ్వర్రావు.

బీడి ముట్టించి రెండు, మూడు పీల్చులు పీల్చేడు.

ఆ చీకట్లో, ఆ ఉక్కలో, మానేజరు రివాల్యంగు ఛెయిర్లో గిరగిరా తిరుగుతున్నాడు. కరెంటు వాళ్ళని బూతులు తిట్టేడు -

ఎక్కడో తీతువుపిట్ట అరిచింది. ఇ దో అవశకునం...

మూలరూంలో బావురుపిల్లుల్లో దంపతులు ప్రణయకలహంలో కన్నూ బున్నూ మంటున్నాయి - ఇదీ అవశకునమే -

ఓ గద్దెలం గదిలో వరుగెడుతూ మానేజరు నెత్తిమీద పడింది. అతను భయక్రాంతుడై పెద్ద గావుకక పెట్టాడు - "నాగేశ్వర్రావు" అంటూ...

పాపిమాం..." అంటూ గోలపెడుతూ రికార్డు గదిలోకి దూరేడు.

అది రామదాసు కోసం తనీషా కట్టించిన బందిఖానాలా ఉన్నది. వేలకొద్దీ పైళ్ళు... టన్నుల కొద్దీ మట్టి, బూజు... ఆ నిచ్చెనలు స్వర్ణ సోపానాల్లా ఉన్నాయి -

శత్రువులకి కూడా రికార్డు గుమాస్తా గిరి వద్దన్నాడు ! ప్రతి వాడికీ లోకువ ఎవరంటే రికార్డు గుమాస్తాయేట !

ఐశ్వర్యం, 'అమ్యామ్యా' సీటు ఇవ్వకపోయినా తనకు ఎనుగు కళేబరాన్ని మాత్రం ప్రసాదించేట్ట భగవంతుడు -

ఆకాశాన్ని చుంబిస్తున్న రికార్డు రేక్ల మీదకు ఇనవ నిచ్చెనల మీంచి ఎగబ్రాక ప్రారంభించేడు...

కొంతమేర వెళ్ళేనరికి దుర్యానన ప్రారంభించింది. ఎలిక చావలేదు కదా ! ఏమో?... కంపు ముక్కులోని రోమాల్ని మాడ్చేస్తున్నది. వాంతి వచ్చేట్టుంది... చేసుకున్న కర్మ... తప్పుతుందా... ఆ పైళ్ళు నుప్తాస్థికలోలాగా ఉన్నాయి... వెధవ పైలు ఎక్కడ తగలడిందో ! అయినా ఇన్ని పైళ్ళా !

ఎదయినా ఏజిటేషను రాకూడదా?... ఈ డెక్కూ బిల్లింగుతో నహా ఈ పైళ్ళని వరశురామప్రీతి చేసేయకూడదా? ఈ కోరిక నఫలమవడానికి అవకాశం ఉంది... మెట్లు ఎక్కుతున్నాడు ఆయానంతో... వెంకటేశుడు దయతలచేడు...

కరెంటు వుటుక్కుని తెగిపోయింది రికార్డు గదిలో... అహ... ఆఫీసులోనూ, ఊళ్ళోనూ కూడా పోయింది

నాగేశ్వర్రావుకు ఆనందబాష్పాలు జలజలాలాయి.

"ఉనురు ఉత్తినే పోదు గురూజీ" అన్నాడు మానేజరు వినకుండా.

కరెంటు అంతటా పోయింది. ఆఫీసంతా అంధకారబంధురంగా ఉన్నది.

"మానేజరుగారూ... కరెంటు పోయింది సార్!"

"పోయినందుకు సంతపిస్తున్నావ్ అంతేనా?"

"లేదు సార్... చాలా దుఃఖిస్తున్నానండీ."

"గొప్పవాడివే..."

"అలా పొగడకండి సార్... ఆయు క్షీణం..."

"చూడూ... కరెంటు వచ్చేవరకు ఉండి పైలు వెతికి ఇచ్చి అప్పుడే నువ్వు ఆఫీసు నుంచి కదలాలి... అండర్స్టాండ్" అని వార్నింగు ఇచ్చాడు మండిపోతూ...

"అన్నీ అండర్స్టాండులే..." అని లోపల లోపల గొణుక్కుంటూ బయటికి వచ్చేశాడు నాగేశ్వర్రావు.

బీడి ముట్టించి రెండు, మూడు పీల్చులు పీల్చేడు.

ఆ చీకట్లో, ఆ ఉక్కలో, మానేజరు రివాల్యంగు ఛెయిర్లో గిరగిరా తిరుగుతున్నాడు. కరెంటు వాళ్ళని బూతులు తిట్టేడు -

ఎక్కడో తీతువుపిట్ట అరిచింది. ఇ దో అవశకునం...

మూలరూంలో బావురుపిల్లుల్లో దంపతులు ప్రణయకలహంలో కన్నూ బున్నూ మంటున్నాయి - ఇదీ అవశకునమే -

ఓ గద్దెలం గదిలో వరుగెడుతూ మానేజరు నెత్తిమీద పడింది. అతను భయక్రాంతుడై పెద్ద గావుకక పెట్టాడు - "నాగేశ్వర్రావు" అంటూ...

వెనుక విద్య

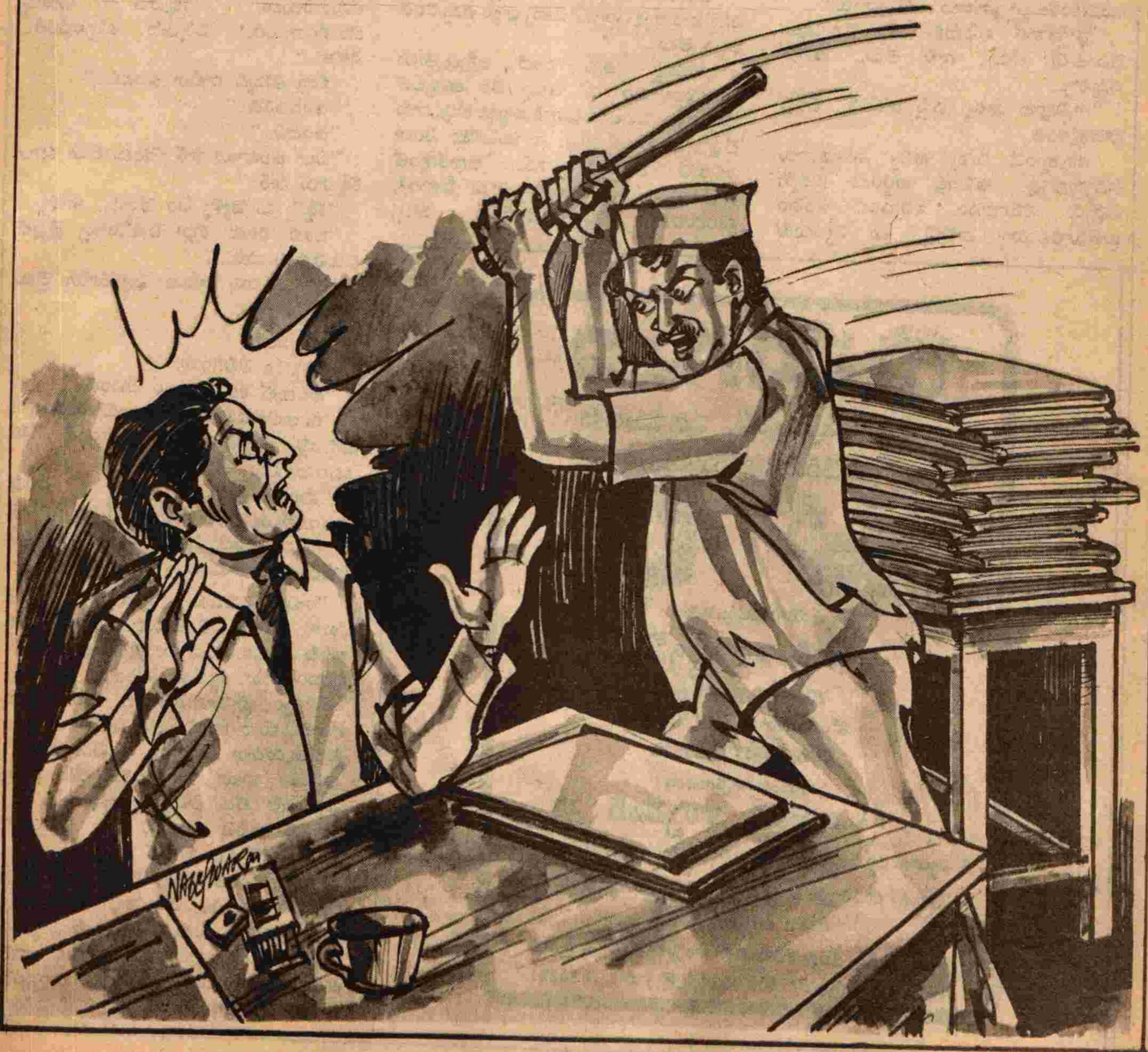
మన ధనంజయ కులకర్ణి ఎన్నో సాహసాలు చేసి గినిస్ బుక్లో ఎక్కాడు. ఈయన చేసిన సాహసాల్లో వెనక్కి వరుగెత్తు కుంటూ తిరుమల కొండ నెక్కడం ఒకటి. ఇటువంటి సాహసాన్ని ఇరవై ఒక్క ఏళ్ళు నిర్విఘ్నంగా చేసిన మనత అలీనరి అనే ఈజిప్టు దేశీయునికి దక్కతుంది. ఈయన తన గాడిద మీద వెనుకకు తిరిగి కూర్చుని నవారి చేసేవారట. ఇదిమిటయ్యా అంటే "పోలోగ్రాఫర్లకి నా ముఖం చూవడం ఇష్టం లేదు" అనే వారట.

- 1. అర్. 1. మోహన్

“సార్... ఇక్కడే ఉన్నాను.”
 “ఉన్నావా? ఏవిటోయ్ ఈ వెధవ చీకటి... ఈ గబ్బిలాలన్నూ... అన్నీ అవశకునాలేనోయ్...”
 “గబ్బిలాలకు, మనకూ ఆఫీసు పట్టుకువెళ్ళాడమని దేవుడు రాసి వడేశాడండీ...”
 “మనం శ్రమజీవులమోయ్... శ్రమ వడటం అంటే మినవ నున్నండలు మింగడం అనుకుంటున్నావా? కష్టే ఫలే అన్నారు పెద్దలు...”
 “నావంటి వాడికి ఆ నూక్తి వర్తించదయ్యూ... బిల్లుల గుమాస్తాలకి సార్ అది వర్తిస్తుంది...”
 “జవాను పోతురాజు ఏడి? ఈ వెధవని పాతేయాలి.”
 “దొరగారు సినీమా టిక్కెట్లు తెమ్మన్నారని వెళ్ళిపోయాడు కదండి మీతో చెప్పే...”
 “వీడు నక్క... వీడి తోక తెగ్గెట్టేస్తేనే కాని నాటకాలు మానడు... గొప్ప టక్కరి

“తెగ్గెట్టెయండి సార్ తొందరగా...”
 “చూడు నాగేశ్వరావు... ఈ పది పట్టుకెళ్ళి రెండు సిగరెట్లు పెట్టెలు తెస్తావా ఏం అనుకోక...”
 “తెస్తా స్సార్... తెస్తా... ఏమీ అనుకోను...”
 “నేను చాలా అదృష్టవంతుణ్ణండీ... గొల్లుపేకేనా తెమ్మంటారు?”
 “గొల్లుపేకేకు చవుగా ఉంటుంది... చార్మినార్ పట్రా... దాని ఘాటు మరోదానికి రాదు...”
 “వక్కపొడి పేకెట్టు?”
 “అవీ చాలా అవసరం.”
 “ఎన్ని తెమ్మంటారు?”
 “ఎన్నేవిటోయి ! ఓ అరడజను లాక్కురా.”
 “టీ కాని, కాఫీ కానీ?”
 “బ్రూ ఒకటి వట్రా.”
 “చాలా? ఇంకేవయినా?”
 “చాలాలు...”
 “మసాలా దోసె ఒకటి లాక్కోచ్చేదా?”
 “వెళ్ళవయ్యూ... వెళ్ళు... మరేం

తీసుకురావద్దు...”
 నాగేశ్వరావు ఆ చీకట్లో ఈదుకొని వెళ్ళాడు. మానేజరు మహమంచివాడే... సాయం చేస్తాడు మూడులో ఉంటే... మూడులో లేకపోతే అవకారం చేసేస్తాడు. ఒక్కొక్కసారి దేవుడు వరమిచ్చినా, వరమివ్వని వూజారి లాంటివాడు... కొరకబడని కొయ్య...
 కష్టే ఫలే అన్నాడు మేనేజరు. కష్టవడుతున్నాడు నాగేశ్వరావు. తొందరగా అన్నీ తెచ్చి మానేజరు టేబిల్ మీద నైవేద్యం పెట్టాడు. మానేజరు రిమార్కులు పాసు చేస్తున్నాడు ఆరగిస్తూ.
 “వెధవ కాఫీ... అంబలిలా ఉండేం. ఛీ చీ ! ఇది వక్కపొడేనా? దీని నిండా తల వెంట్రుకలు కూడాను... చిత్రక పొట్టు పొట్టాలు తెచ్చావేం...”
 “అయ్యూ... నా ఖర్చుండీ... ఎందుకు తెచ్చానంటే ఏమి చెప్పను... ఆ వెధవ నాయరు ఇచ్చినవి తెచ్చాను... మీరు పెడుతున్న వేడి పెనరట్లలా ఉన్న చీవాట్లు చలిలో, చీకట్లో

విచిత్ర ప్రవచనం

ఆఫీస్ దేశంలో 'జూలూ జాతిలో పెండ్లి అయిన ఆడ పిల్ల ఆరు నెలలు వరకూ తన కొప్పులో తేనెను నింపుకుని కారకుండా చూసుకోవాలి. కొప్పు ముడి విప్పి తేనెను తీసిన తరువాత ఆమె 'హనీమూన్' అయి పోయినట్లే లెక్క. **చాగాపురం నాగేశ్వరరావు.**

చచ్చినట్లు తింటున్నా సార్... మన ఆంధ్రదేశానికి మహావకారం చెయ్యటానికి ఆ కేరళ దేశం నుంచి నాయర్లు వచ్చేరండి... ప్రతి బడ్డీకొట్టూ వాడిదే... కాఫీ, టీ, బ్రెడ్లు, గుడ్లు, బుడ్లు, పొడర్లు, లిప్స్టిక్కులు, నిరోధలు, దినపత్రికలు, వారపత్రికలు - ఒకటివీటి ఏ టూ షెడ్ వరకు వస్తువులు వాడి బడ్డీలో దొరుకుతాయి - ఆ బడ్డీకొట్టూ కల్పవృక్షం... కామధేనువు. వాడు తప్ప మనకు దిక్కులేదు... వాడు ఏది ఇస్తే అదే వట్టుకవచ్చాను సార్..."

"ఉవన్యాసాలు కూడా దంచగలవే... చనువిస్తే నెత్తి కెక్కేస్తావు..." బున్నుమన్నాడు మానేజరు- 'అంతలోనే గాయపరచాలా' అనుకున్నాడు లోలోన నాగేశ్వరరావు.

"అగ్గిపె ట్టుందా?" మానేజరు ప్రశ్న. "ఉంది సార్ - ఉన్నది... ఇదిగో" అని అందిచ్చేడు.

"ఏవిటోయ్ కరెంటు ఇంకా రాలేదు?"

"అయ్యా ! ఈ కరెంటు వాళ్ళు యమకింకరుల్లా ప్రాణాలు లాగేస్తున్నారు."

"వ్యూజాకార్ ఆఫీసుకి వెళ్ళి మొర్రెట్టు... వెలుతురు లేదు... గాలి లేదు... ఉక్కతో చస్తున్నా..."

"రాత్రిపూట వాళ్ళు చస్తే రారండి... చీకట్లో పోలెక్కరండి."

"ఇక్కణ్ణుంచే నువ్వే అన్ని సమాధానాలు ఇచ్చేస్తున్నావు... అసెంబ్లీ అర్థం అవుతు ప్రశ్నకు ఎప్పుడు సమాధానం ఇవ్వడం... కొంచెం బ్రతిమాలవయ్యా వాళ్ళని... ను వ్వెందుకు

పనికివస్తావు?" "ఎందుకూ పనికిరాననే తమరు రికార్డు గుమాస్తాగా తయించేశారు. నా ఉత్సాహాన్నంత తమరు ఉతికిపోరేశారు సార్... చిన్న రికెస్టు..."

"ఏవిటది?"

"నా నరెండరు లీవు డబ్బు ఇప్పించాలి..."

"ఇవ్వొద్దని ఆర్డరు ఉన్నాయిగా !"

"నా వండగ అడ్డాన్ను అయినా ఇప్పించండి..."

"అది కూడా ఇవ్వొద్దని ఆర్డరు ఉన్నాయిగా !"

"పోనీ ప్రోవిడెంటు ఫండు లోను అయినా ఇప్పించండి సార్ చచ్చిపోతున్నా డబ్బు లేక."

"దానిమీదా బేస్ ఉంది కదయ్యా ! ఏవిటో నీ వన్నీ హిరణ్యాక్ష వరాలే... డబ్బు ధ్యాన తప్ప రెండో ధ్యాన లేదు..."

"అయ్యా... తమ వంటి లక్ష్మీపుత్రులు ఏమయినా అంటారు. డబ్బు లేక అప్పులతో చస్తున్నాను. పిలలకాయలకి బట్టలు లేవు. నాకు లేవు... నా భార్యకి లేవు. నా బుష్కోటు నిండా నక్షత్రాలే చూడండి సార్... అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్న నా భార్యకు డాక్టరు ఫీజులకి, మందులకి మంచినీళ్ళలా డబ్బు

ఖర్చయిపోతోంది... డబ్బో డబ్బో అని నేను గోలపెట్టకపోతే మీరూ, మీ ఆఫీసులోని బిల్లుల గుమాస్తాలు గోలపెడతారు సార్?"

"అందని వళ్ళకు ఆశించకయ్యా..."

"చిత్రం... అలాగే చేస్తానండి..." అని ఊరుకున్నాడు.

కుక్కలు మొరగటం ప్రారంభించాయి...

చలి కొరికేస్తోంది... లైట్లు రాలేదు... చీకటి తగ్గలేదు.

తగుతున్న బీడి రివ్యూన పారేశాడు నాగేశ్వరరావు-

"సార్ ! రేపు మనవరాలి పుట్టినరోజు వండగ..." చీకట్లో వింటున్నాడు మానేజరు.

"ఆరు కేజీల శనగలు తెమ్మనమందండి మా ఆవిడ పేరంటానికీ..."

"అన్ని శనగ లెందుకోయ్? కరువు రోజులు ! నగం తగ్గించిపారేయ్..."

"ఒక్క గింజ తగ్గిస్తే చాలు మా ఆవిడ ప్రాణాలు తీసేస్తుంది. తొమ్మిది అవసరం... కొట్టు కట్టేస్తారండి. వెంటనే వెళ్ళి శనగలు, అరటిపళ్ళు, తమలపాకులు, వక్కపొడి పాకెట్లు కొనుక్కోవాలండి... పెర్మిషను ఇప్పించండి... వెళత..."

"కొట్టు తొమ్మిది దాటినా ఉంటుంది..."

"ఉండవండి..."

"ఉంటుంది..."

"ఎలా ఉంటాయి సార్ కరెంటు లేదు కదా... కట్టేస్తారు సార్..."

"కట్టేస్తే ను వ్వెళ్ళి ఏం చేస్తావు... కూర్చో..."

"ఒకటి రెండు కొట్లు పెట్రోమాక్సు లైట్లలో నడుపుతారు సార్..."

"కరెక్టు... మన ఆఫీసు పెట్రోమాక్సు లైటు ఉంది కదూ?"

"ఉన్నదండీ."

"ఆ లైటు వెలిగించు..."

"అందులో కిరననాయలు లేదండీ..."

"ఈ అయి దట్టుకెళ్ళి పోయించు తొందరగా... అసెంబ్లీ క్యశ్చను ఆన్ చేయండి నేను కదలను. నిన్ను కదలనీయను..."

"మేంటిలు లేదండీ... వంపు పాడయిపోయిందండీ... దాన్ని లోగడ చూపిస్తే పెంటకుప్ప మీద విసిరి పారేయమన్నారండీ రిపేరు చేసే సాయబు..."

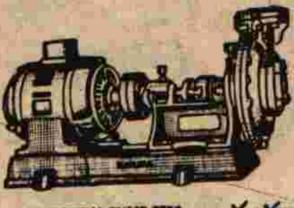
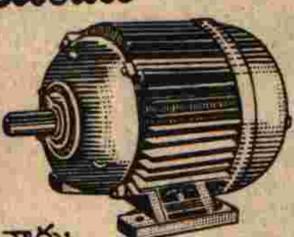
"కాలికేస్తే మెడకు - మెడకు వేస్తే కాలికి ముళ్ళు వేస్తావు. పని చేయవు... అసెంబ్లీ ప్రశ్న అంటే ఏవనుకుంటున్నావ్? నీకు బాధ్యత లేదు... భయం లేదు... కష్టపడడం చాతకాదు. ఆశ లావు. పీక నన్నం... ప్రామోషను కావాలి... మంచి సీటు కావాలి... లూనా కావాలి... తెలివితేటలు శూన్యం... ఘటోత్కచుడిలా ఉన్నావు ! ఏం లాభం... 'అర్థం బాబూ పెట్రోమాక్సు లైటు తెచ్చి పెట్టమంటే' లేదు పొమ్మంటున్నావు... ఛీ... ఛీ... ఇలాంటి స్టాఫ్ని పెట్టుకొని ఎలా చచ్చేది..." అంటూ మరో కొత్త సిగరెట్ ముట్టించేశాడు.

"సార్... కోపంలో ఏవేవో అనేసార్... పెట్రోమాక్సు లైటు వెలిగించడం పని నాది కాదు సార్... జవానీది ఆ పని... మీకు సిగరెట్లు, కాఫీ, వక్కపొడి తేవటం పని కూడా నాది కాదు... జవానుదే... రాత్రి తొమ్మిదయినా మీ దగ్గర కుక్కలా వడి ఉన్నానంటే ఆ అసెంబ్లీ ప్రశ్న నుంచే. ఆఫీసులో నమస్తే

సుగుణ

వ్యవసాయమునకు, పరిశ్రమలకు
ఉపయోగదాయకము

శబరి ఇండస్ట్రీస్
707, అవినాశి రోడ్డు,
కోయంబత్తూరు-641 018
ఫోను: 25517 & 25518

వివరములకు సంప్రదించండి :

శ్రీ రామకృష్ణ కార్పొరేషన్

6, ఎల్లనాలు చెట్ల దివి, మద్రాసు-600 001, ఫోను: 21110 - 30401
గ్రాం: కొరస్వామి అయ్యంగార్ రోడ్, చిత్రూరు, (A.P.)
ఫోన్ : 2985 & 2661

గ్రాం: S.M. మోడి, కమర్షియల్ కాంప్లెక్స్, కర్నూలు జైదాన్,
M.G. రోడ్, సికింద్రాబాద్-500 003 (A.P.) ఫోన్: 825291

ప్రాణికోటి వెళ్ళిపోయింది. రోజూ అందరూ అయిదు, ఆరు మధ్య ఆఫీసు వదలి వెళ్ళిపోతున్నారు. నేను మాత్రం 'మీతోపాటే వెళుతున్నాను. ప్రామోషను అందరూ కోరుతారు... నేనూ కోరుతాను. ఇందులో తప్పేమిటి సార్... నాకు బుర్ర ఉందో లేదో తెలుసుకునే యంత్రం మీ దగ్గర ఏదయినా ఉన్నదా సార్? మంచి సీటు అందరూ కోరుతున్నాను - నేనూ కోరుకుంటున్నాను. అది తప్పా సార్... నేను మంచి సీటు కోరకూడదు... మంచి గాలి పీల్చకూడదు అన్న నిషేధాలు ఏవయినా ఉన్నాయా... నేను తెలివితక్కువ వాణ్ణి అని తమరు తప్పుటంచనా వేసుకొన్నారు. అందుకు నేను చింతిస్తున్నా.

"పాడయిపోయిన పెట్రోమాక్యు లైటుని ఇప్పటికప్పుడు బాగుచేయించటం నాతరం కాట్లు సార్... అసెంబ్లీ క్యశన్ కాదు, పార్లమెంటు క్యశన్ ఉన్నా ఈ చీకట్లో ఏం చేయలేం... తలుపు సేస్తాను లెండి సార్..."

"చాలించవోయ్ నీ ఉపన్యాసం... తలుపులు వేసేస్తావా?"

"మరేం చెయ్యమంటారు సార్? నాకు బజార్లో అర్జంటు వస్తుందాయె... మీరేమో వదలరాయె... ఇది చాలా అన్యాయం సార్..."

"అంత అన్యాయమే... ఆ పై లిచ్చి మరీ వెళ్ళు... నా నంగతి నీకు తెలియదేమో..." మండిపోయాడు.

"తెలునండి..."

"నేను తలుచుకున్నానంటే నిన్ను ఏమయినా చేసేస్తా... ఛార్జీషీటు చేసి ఇంక్రిమెంటు స్టాపు

శైలకుమార్ సిరియల్ వరుడు కొవలెను త్వరలో ప్రారంభం

చేసేస్తా... వచ్చే ప్రమోషను రాకుండా నాశనం చేసేస్తా... శంకరగిరిమన్యాలు వట్టిచేస్తా... నిన్నెవడూ రక్షించలేడు... టేక్ కేర్" అని ఒంటికాలిమీద లేచాడు మానేజరు.

"తమరు ఏమేమి చెయ్యగలరో అన్ని చెప్పారు. సావధానంగా విన్నాను... నేను ఏమేమి చెయ్యగలనో తమరు ఎప్పుడూ వినలేదు. చూడలేదు... దేఖోజీ..." అని టేబిలు మీద మెరుస్తూన్న రూళ్ళకర్ర చటుక్కున అందుకొన్నాడు నాగేశ్వరరావు.

కుర్చీలోంచి లేవనీయకుండా కూర్చోబెట్టి బాదసాగాడు.

"అమ్మోయ్, నాయనోయ్ చంపేస్తున్నాడు. బాబోయ్, దేవుడోయ్ పొడిచేస్తున్నాడు."

అవరోయ్ బాబూ కళ్ళద్దాలు వగిలిపోయాయి. కొట్టకురోయ్ దేవుడా తల వగిలినట్లుంది. పారేయరా నాయనా రూళ్ళకర్ర వచ్చడయిపోయాను.

"చిత్తం సార్... పారేస్తున్నా రూళ్ళకర్ర..."

"దండంరా దేవుడా దండం..."

"కొట్టినని ఎవరితోనూ చెప్పవు కదా?"

"చెప్పనా నాయనా చెప్పను... నా పిల్లలమీద సాక్షి."

"దొరగారితోను కాని, పోలీసోళ్ళతో కాని ఫిర్యాదు చేయవు కదా..."

"చెయ్యను, చెయ్యను..."

"ఛార్జీస్ ఫ్రేం చేస్తావా? ఇంక్రిమెంటు ఆపేస్తావా? శంకరగిరిమన్యాలు వట్టిస్తావా?"

"ఆ ఏడు కొండలవాడి సాక్షిగా, నా పిల్లల సాక్షిగా అవేచి చేయను..."

"ఇప్పటివరకు నువ్వు ఆడింది ఆట, పాడింది పాట మానేజర్ సాబ్..."

"ఇటుపైని నువ్వు ఆడిందే ఆట - నువ్వు పాడిందే పాట... చెయ్యి గూడు వదిలింది... మెడ త్రివ్యశక్యం కాలేదు... తలుపులు వేసేయి. పోదాం. నీకు మంచి సీటు తప్పక ఇచ్చిస్తా..."

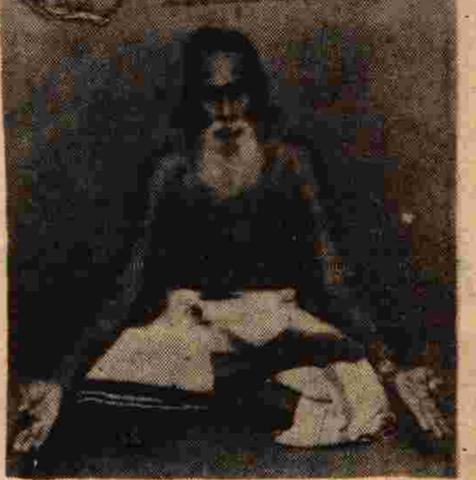
"ఆ అసెంబ్లీ ప్రశ్న మాటో?"

"దాని దుంపాతెగ దాని నంగతి ఎవడిక్కావాలిరా బాబు... నేను మళ్ళా ఇంత త్వరలో ఆఫీసుకు రాగలనటోయ్... వెర్రివాడా? ఒళ్ళంతా కుళ్ళబొడిచేసేవు..."

"చిన్నవాణ్ణి... తప్పు చేస్తే క్షమించాలి సార్." తప్పు చెయ్యనే చేయడు." ★

శ్రీ గణపతి సహాయం దివ్యశక్తి కలిగియున్న శ్రీ లలితా ఆంజనేయ ఉపాసకులు

నృష్టికర్త, రక్షణకర్త, లయకారిణి అయిన శ్రీ లలితా వరమేశ్వరి దివ్యానుగ్రహంతో వ్రజల యొక్క వేర్వేరు సమస్యలు పరిష్కరించబడును. ఇతర ఏవరాలకు ఆంజనేయ ఉపాసకులైన కంచి శ్రీ రామస్వామి స్వామిగళ్ళను సంప్రదించండి. వీరు ఉత్తర భారతదేశంలోని వుజ్జయిన్లలో కఠోర నిష్ఠ ద్వారా ఆంజనేయస్వామి యొక్క దివ్య శక్తులను పొందినారు.

కుల, మతాలతో నిమిత్తం లేకుండా తమ భవిష్యత్తును తెలుసుకొనగోరేవారు తన అభీష్టము, కోరికల మేరకు జీవితంలో విజయం సాధించదలిచేవారు, నాగ, నవగ్రహాలు మొదలైన వేర్వేరు దోషాల కారణంగా వివాహ నిశ్చయంలో జరిగే అవరోధాలు, కుటుంబంలో భార్యభర్తల మధ్య అభిప్రాయ భేదాలు కోర్టులలో నిలుపుదలలో ఉన్న కేసులు, నుదీర్ణ వ్యాధులు మొదలైనవి శ్రీ లలితా వరమేశ్వరి కృపతో సులభంగా పరిష్కరించబడును. పోయిన వస్తువులు కూడా దొరుకును.

భారతదేశంలో ఇంగ్లీషులో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలకు రూ2/-ల పోస్టలు ఆర్డరు మరియు ఇతర దేశాలవారు 1 పౌండ్ బి.పి.ఓ.ను

కంచి శ్రీ రామస్వామి స్వామిగళ్ళ
శ్రీ లలితా అనంత వ్రసన్న నిలయం
నెంబరు 40 - ఎ, వినయతీర్థ వినాయగర్ కోయిల్.
న్యూ ధారాపురం రోడ్, పశని - 624 601, తమిళనాడుకు పంపవలెను

గమనిక: 1. ప్రతి పాఠకుని రుసుం ప్రత్యేక స్థాన నిర్వహించబడును. పాఠకులవారు తమ అభిప్రాయం మేరకు కానుకలను పంపవచ్చును.
2. శ్రీ వినాయగర్ గణపతి హోమంతు కానుకలు పంపేవారికి ప్రత్యేకము పంపబడును.
3. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు ఇంగ్లీషులో ఉండవలెను.